

om der ikke kan blive sendt kyndige Folk derop, som kan høre, hvad Fiskerne og Befolkningen i det hele taget ønsker, og som kan se, om der er nogen Mulighed for, at Planen kan udføres paa den Maade med en rimelig Bekostning.

Bang: De Bemærkninger, jeg skal tilde mig at gøre, refererer sig i alt væsentligt til Indtægtssiden paa Statsregnskabet og Budgettet. Finanslovsforslagets Udgiftsside finder jeg liden Anledning til at dvæle ved, den er i alt væsentligt en tro Kopi af den Finanslov, som blev vedtaget sidste Foraar, kun med de allernødvendigste Ændringer. Hvor der træffes større Afvigelser, f. Eks. den ene Million, der er kommet til paa Indenrigsministeriets Budget, er det, paa ganske enkelte Undtagelser nær, enten fordi det drejer sig om Udgifter, om hvilke man med fuld Sikkerhed kan forudse, at de vil stige i Kontinuitet af deres tidligere Stigning — dette gælder f. Eks. Tilskuddene til Sygekasserne, Arbejdsløshedskasserne og Alderdomsunderstøttelse —, eller fordi der i Mellemtiden er vedtaget Love, som nødvendiggør Udgiftsforøgelser — dette gælder de 200,000 Kr. i Anledning af Enkeloven, et Beløb, som jo vil blive firedoblet i det kommende Aar, og det gælder de ca. 100,000 Kr., der er kommet til paa Grund af den nye Fabriklov. Udover disse selvfølgelig Udgiftsforøgelser finder man nogle enkelte, som virkelig er nye, som hver for sig betegner anerkendelsesværdige Fremskridt, men som alle er af ret ringe finansiel Betydning og af saadan Beskaffenhed, at man neppe kan vente, de vil møde alvorlig Modstand under Finanslovens Gang gennem Rigsdagen. Jeg tænker paa saadanne Ting som Lønforhøjelser til Landpostbudene og de smaa Beløb, der er tiltænkt Hærens og Flaadens Arbejdere som Vederlag for de Helligdage, der ikke er Søndage. Men udover dette har den nuværende Finansminister i et og alt vedgaaet Arv og Gæld efter sin Forgænger og gjort det med en Loyaltet, som har mødt Anerkendelse fra hans Forgængers Side, og paa en saadan Maade, som ogsaa vi fra vor Side maa finde fuldt korrekt under den nuværende politiske Situation, hvor meget vi end kunde ønske, at den Finanslov, hvorefter Staten skal administreres, kom til at se ganske anderledes ud, end den gør. Der næres vel ikke fra nogen Side, hvor man virkelig vil sætte noget ind paa, at Forfatningsrefor-

men bliver fremmet, noget som helst Ønske om i Finanslovdebatten at indbringe Spørgsmaal af den Beskaffenhed, at de kan give Anledning til større Divergens mellem de Partier, som er valgte paa Forfatningsreformens Program. Udgiftssiden giver mig paa den Maade liden Anledning til at rejse Debat. Ja, der er det Spørgsmaal, som blev berørt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard): hvorvidt de enkelte større Udgiftsposter virkelig kan antages at være budgetterede tilstrækkelig højt. Det ærede Medlem saa ret pessimistisk derpaa; jeg har det Indtryk, at han saa noget for pessimistisk paa Forholdene.

Derimod giver unægtelig Statsregnskabet og Finanslovsforslagets Indtægtsside Stof til nogle Betragtninger. Den er af en noget anden og betydelig mere glædelig Beskaffenhed end de Indtægtsopgørelser, vi i snart en Aarrække har været vant til at syle med. Det, der præger Statsregnskabet for 1912—13, er jo den enorme Indtægtsstigning; den stammer atter i nogen Grad fra de vedtagne Skatte- love, som i øvrigt kun delvis har gjort sig gældende indenfor dette Finansaar, men i nok saa høj Grad fra de saa længe med Længsel imødesete Højkonjunkturer — de gyldne Frugter, som er faldne ned i den nuværende højtærede Finansministers Turban. I hvilken Grad det er denne almindelige økonomiske Opgangsbevægelse, som behersker Statsregnskabet Indtægtsside, finder man det tydeligste Symptom paa i den mægtige Stigning i Toldindtægterne, en Stigning, der, saa vidt jeg ved, er uden Sidestykke i de danske Finansers Historie. Bruttobeløbet er steget med $3\frac{2}{3}$ Million eller 11 pCt.; den største Stigning fra Aar til Aar, jeg hidtil har kunnet konstatere, har været 10 pCt., og det endda kun et enkelt Aar. Nettobeløbet er steget med noget over 3 Millioner, og den faktiske Nettoindtægt har overskredet den budgetterede med 3,700,000 Kr. Det er jo ganske indlysende, at de samme Kræfter, de samme økonomiske Bølger, som har givet sig Udslag her, ogsaa har gjort sig gældende for de andre væsentlige Indtægtskilders Vedkommende, som i større Grad influeres af de almindelige økonomiske Strømninger, først og fremmest for Statsbanernes Vedkommende, men ogsaa i nogen Grad for Stempelafgifternes; og man vil sikkert kunne finde Spor af denne Bevægelse paa mange andre Punkter.

Selvfølgelig er dette økonomiske Resultat af Opgangsbevægelsen i finansiel